

Р Е Ш Е Н И Е

№329

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 27 декември 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на четиринадесети декември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №351 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) – Софийска област против решение №224 от 13.10.2011 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №258 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №23-2301711 от 24.01.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „Викинг-Николов“ ЕООД, гр. София. С отмененото НП на ответника е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение по чл. 128, т. 2 от КТ във вр. с чл. 245, ал. 1 от КТ. Районният съд е постановил отмяна на процесното НП, поради установено наличие на съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на лицето, посочено като нарушител.

В депозираната пред административния съд жалба, пороци на решението на първата инстанция – основания за касиране, които настоящият съдебен състав да обсъди, не са посочени. Изтъкват се причини за препятстване на жалбоподателя да се запознае с мотивите на решението на районния съд, които настоящата инстанция намира за неотнорми към настоящото касационното обжалване при наличие на надлежно връчено съобщение до страните по делото, че решението с мотивите е изготвено. Не са посочени пороци на решението и в съдебно заседание пред настоящата инстанция, тъй като жалбоподателят не се е явил лично или чрез процесуален представител.

Ответникът по жалбата, „Викинг-Николов“ ЕООД, гр. София в съдебно заседание също не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като в производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, поради ненадлежно връчване на акта за установяване на административно нарушение, липса на съществени реквизити на АУАН и НП - дата на извършване на нарушението, изисквана от чл. 42, т. 3 от ЗАНН и чл. 57, т. 5 от ЗАНН.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства за установяване на обстоятелства във връзка с посочените касационни основания.

Разгледана по същество жалбата за касиране на първоинстанционното решение е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Районен съд - Радомир, след извършената от него проверка на атакувания правораздавателен акт е установил наличие на съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на лицето, посочено като нарушител. Намерил е, че административнонаказателното производство е опорочено, поради неспазване правилото на чл. 42, т. 4 от ЗАНН във връзка с необходимостта от описание в АУАН на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, както и липса на същия реквизит по отношение на процесното наказателно постановление, съобразно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Прието е, че липсата в обстоятелствената част на АУАН и НП на данни за това кои са лицата, работили по трудово правоотношение с жалбоподателя и неполучили трудовото си възнаграждение за месец май 2010 г., е съществен процесуален пропуск, довел до ограничаване правото на защита на наказаното лице, поради което НП следва да се отмени.

Настоящата съдебна инстанция споделя изводите на районния съд, като освен посочения пропуск в допълнение следва да се посочи и следващ порок, а именно:

АУАН и издаденото въз основа на него НП са неясни освен по отношение на лицата, на които нарушителят дължи плащания по трудово правоотношение, така и относно това какъв конкретно е съставът на вмененото му нарушение - неизплатено трудово възнаграждение по чл. 128, т. 2 от КТ или неизплащане на трудово възнаграждение гарантирано от КТ в размер на 60 % от brutното му трудово възнаграждение, но не по-малко от

минималната работна заплата за страната съгласно правилото на чл. 245, ал. 1 от КТ. В обстоятелствената част на двата акта липсват признаци на състав на нарушение по чл. 245, ал. от КТ – такива обстоятелства не са твърдени и доказани нито в административнонаказателното производство нито са обсъждани пред съда. Това е съществено процесуално нарушение. В АУАН и НП описанието на нарушението съдържа (макар и непълни) признаци на състав по чл. 128, т. 2 от КТ, но цифрово деянието е квалифицирано както по посочения състав, така и по чл. 245, ал. 1 от КТ, което навежда на извод, че с едно деяние са извършени две нарушения, които са различни по своята същност, макар и близки по признаци. Така освен липса на единство между цифровото и словесно описание на нарушението, с оглед гарантиране правото на защита на наказаното лице, ако признаци на двата състава се съдържаха в НП, щеше налице и неспазване на основно правило на административнонаказателния процес, уредено в чл. 18 от ЗАНН, тъй като би било наложено едно наказание за две административни нарушения. В настоящия случай вменяването на нарушение по чл. 245, ал. 1 е по същество ново административно „обвинение“, за каквото на нарушителя АУАН не е предявяван.

На следващо място налице е ненадлежно връчване на АУАН, в нарушение на правилата на чл. 416, ал. 3 от КТ във вр. с чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. ЗАНН съдържа абсолютни правила и изисква строга формалност по отношение на реда за поставяне на начало и водене на административнонаказателно производство, категорични във връзка с необходимостта от лично възприемане на действията на актосъставителите – от нарушителите – физически лица и личното полагане на подпис в АУАН от нарушителя – ФЛ, свързани и с правото на последния да възрази и да се защити своевременно. Чл. 416, ал. 3 от КТ съдържа изрично предписание за връчване на акт за установяване на административно нарушение лично на нарушителя срещу подпис. Налага се извод за абсолютната невъзможност всичко това да бъде сторено чрез пълномощник. Но ЗАНН в чл. 83, ал. 1, предвижда възможност за носене на административнонаказателна обективна и безвиновна отговорност от юридически лица, което е изключение от правилото на чл. 24, ал. 1 от ЗАНН, че административнонаказателната отговорност е лична, като АУАН може да се предявява на законовия представител на ЮЛ. Но така описаният специален ред (тъй като не се съдържа изрична забрана за връчване на договорен представител, а връчване на законов е позволено) прави още по-безспорна необходимостта да е налице изрично упълномощаване, за конкретно административнонаказателно производство, на определено физическото лице – договорен процесуален представител на юридическото лице – нарушител. Представеното в процесния случай пълномощно е общо такова, тъй като не съдържа изрично делегиране на права на упълномощеното лице Паолина Маринова, да извършва и приема процесуални действия по КТ във вр. със

ЗАНН от името на ЮЛ в конкретно административнонаказателно производство.

По изтъкнатите съображения контролните и административнонаказващи органи в производството по налагане на административни наказания следва да подхождат с особено внимание към представяните пред тях пълномощни, в случаите когато нарушителят е ЮЛ, представлявано от лице, различно от неговия представител по закон, с оглед законосъобразност на процедурите по налагане на наказания за неизпълнение на задължения към държавата. Административнонаказващият орган вместо да издаде НП е следвало да върне акта по реда на чл. 52, ал. 2 от ЗАНН, тъй като същият не е надлежно предявен на ЮЛ – нарушител – чрез неговия законов или в случая – надлежен договорен представител.

С оглед на всичко гореизложено намираме, че Районен съд – Радомир като е отменил процесното НП на процесуално основание, като краен извод е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №224 от 13.10.2011 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №258 по описа на съда за 2011 г., с което е отменено наказателно постановление №23-2301711 от 24.01.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „Викинг-Николов“ ЕООД, гр. София.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.